

انجمن ایرانی ژئومورفولوژی
همایش ملی انجمن ایرانی ژئومورفولوژی
www.Irangeomorphology.ir
Irangeomorphology@yahoo.com

دومین همایش ملی
ژئومورفولوژی و پاپیش تغییرات محیطی

با سمه تعالی

CERTIFICATE

گواهی ارائه مقاله در دومین همایش ملی انجمن ایرانی ژئومورفولوژی

بدینوسیله گواهی می شود آقای / خانم زهرا عبداللهزاده، عادل سپهر

مقاله خود را تحت عنوان :

لندفرم‌های بیوزئومورفولوژیک: بازخوردهای اکوژئومورفیک در تحولات چهره زمین

در دومین همایش ملی به صورت پوستر ارائه نموده اند.

توفيق روز افزون ايشان را در خدمت به جامعه علمي کشور از خداوند متعال خواستار است.

سیاوش شایان
دیر. کمیته علمی و نایب رئیس انجمن

۹۲/۱۳/۲۱
مجتبی یمانی
دیر. همایش و رئیس هیات مدیره انجمن

۲۱ اسفندماه ۱۳۹۲
دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران

انجمن ایرانی ژئومورفولوژی

Iranian Association of Geomorphology

چکیده مقالات

دومین همایش ملی انجمن ایرانی ژئومورفولوژی (ژئومورفولوژی و پایش تغییرات محیطی)

به کوشش:

دکتر مجتبی یمانی - سعید نگهبان

اسفندماه ۱۳۹۲

محورهای همایش

- » تغییرات آنتروپوزنیک محیطی
- » حفاظت میراث های زمین شناختی در حال تغییر
- » پایش در ژئومورفولوژی شهری
- » پایش تغییرات مورفولوژیکی مناطق جنگی
- » ژئومورفولوژی در پایش تغییرات لندفرمی
- » دیدگاههای نظری در پایش تغییرات ژئومورفولوژیکی
- » شیوه ها و ابزارهای پایش محیطی
- » پایش مخاطرات زمینی
- » اکوژئومورفولوژی
- » نقش عملیات های میدانی در پایش های ژئومورفولوژی
- » تغییرات اقلیمی کواترنری و تحولات ژئومورفولوژی
- » تغییرات ژئومورفولوژی و مدیریت سواحل

دبیر کمیته علمی: دکتر سیاوش شایان

اعضای کمیته علمی

- دکتر وحید محمدنژاد(دانشگاه ارومیه)
- دکتر عادل سپهر(دانشگاه فردوسی مشهد)
- دکتر ایرج جباری(دانشگاه کرمانشاه)
- دکتر معصومه رجبی(دانشگاه تبریز)
- دکتر ابوالقاسم گورابی(دانشگاه تهران)
- دکتر شهرام بهرامی(دانشگاه سبزوار)
- دکتر محمدمهردی حسین زاده(دانشگاه شهید بهشتی)
- دکتر عبدالله سیف(دانشگاه اصفهان)
- دکتر رضا حسین زاده (دانشگاه مشهد)
- دکتر مهناز جهادی طرقی(دانشگاه پیام نور)
- دکتر منیژه قهرومدی(دانشگاه شهید بهشتی)
- دکتر فرج اله محمودی(دانشگاه تهران)
- فاضل ایرانمنش(وزارت جهاد کشاورزی)
- دکتر عقیل مددی(دانشگاه اربیل)
- دکتر عادل سپهر(دانشگاه مشهد)
- دکتر امجد ملکی(دانشگاه کرمانشاه)
- دکتر مریم جابری (شهرداری تهران)
- دکتر رضا اسماعیلی (دانشگاه مازندران)
- دکتر جمشید جباری عیوضی(دانشگاه تهران)
- دکتر مهران مقصودی (دانشگاه تهران)
- دکتر عزت الله قنواتی(دانشگاه خوارزمی)
- دکتر محمدحسین رامشت(دانشگاه اصفهان)
- دکتر شهرام روستائی(دانشگاه تبریز)
- دکتر محمدحسین رضائی مقدم (دانشگاه تبریز)
- دکتر احمد نوحه گر(دانشگاه هرمزگان)
- دکتر داریوش مهرشاهی (دانشگاه یزد)
- دکتر منصور جعفری بیگلو(دانشگاه تهران)
- دکتر محمد جعفر زمردیان (دانشگاه مشهد)
- دکتر محمدرضا ثروتی(دانشگاه شهید بهشتی)
- دکتر محمود علائی طالقانی(دانشگاه کرمانشاه)
- دکتر عبدالامیر کرم(دانشگاه خوارزمی)
- دکتر سعید خضری (دانشگاه کردستان)
- دکتر ابراهیم مقیمی(دانشگاه تهران)
- دکتر رضا خوش رفتار(دانشگاه زنجان)
- دکتر حسین نگارش(دانشگاه سیستان و بلوچستان)
- دکتر صدرالدین متولی(دانشگاه آزاد- واحد نور)

کمیته اجرائی همایش

دبیر کمیته اجرائی: ابوطالب محمدی

اعضای کمیته اجرائی

- مریم رحمتی
- مجتبی رحیمی
- فائزه آفریده
- محمدعلی نظام محله
- عبدالحسین حاجیزاده
- زکیه محمدی
- شیلا حجه فروش
- محمدمهری کاظمی
- انور مرادی
- موسی عباسی
- حسین جوان
- مهدی احمدی
- قباد رستمی زاد
- کوشکار
- اکبر مهرجو
- هدیه دهستانی
- دکتر امیر صفاری
- دکتر طبیبه کیانی
- سعید نگهبان
- سجاد باقری سیدشکری
- زهرا خانیابائی
- اسماعیل نجفی
- غلامرضا زارع
- معصومه بنی صفار
- سعید رحیمی هرآبادی
- مجتبی هدایی آرانی
- عبدالکریم ویسی
- محسن بزرکار
- حمید عمونیا
- صدیقه محبوبی
- زهرا داداش زاده
- الهه حاج کریمی
- امیررضا قوامی

طراحی جلد: دکتر وحید محمدنژاد

لندفرم‌های بیوژئومورفولوژیک: بازخورددهای اکوژئومورفیک در تحولات چهره زمین

Biogeomorphic Landforms: Ecogeomorphic Feedbacks on landscape evolutions

زهرا عبداللهزاده^۱، عادل سپهر^۲^۱ دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت مناطق بیابانی، دانشگاه فردوسی مشهد^۲ استادیار دانشکده منابع طبیعی و محیط زیست، دانشگاه فردوسی مشهد
adelsepehr@um.ac.ir

۱- مقدمه

فرآیندهای فیزیکی نظیر هوازدگی، فرسایش و رسوب و نیز فرآیندهای آندوژن (شامل مکانیکی و شیمیایی) و تکتونیک، همواره از دیدگاه ژئومورفولوژیست‌ها به عنوان اصلی ترین عامل شکل گیری لندفرم‌های موجود در اکوسیستم قلمداد شده است. فرآیندهایی که ثابت شده است تأثیرات مشابه‌ای را حتی در سیارات دیگر مانند اعمال توانند کنند (مانند لندفرم‌های بادی مشابه زمین). امروزه ثابت شده است که تنها ۱۶٪ از مناطق پوشیده شده از سطح زمین را می‌توان صرفاً تحت تأثیر فرآیندهای فیزیکی دانست (مانند مناطق فراخشک و مناطق منجمد قطبی). مناطقی که حیات و حضور ارگانیسم‌ها نقش ناچیزی در تغییرات محیطی و در نتیجه شکل گیری لندفرم‌ها دارند (لندفرم‌های کانیونی)، بنابراین، ۸۴٪ از کل سطح زمین متأثر از حضور ارگانیسم‌هایی هستند که با عملکرد دینامیک خود، بدون شک نقش قابل توجهی در شکل گیری لندفرم‌ها دارند. حتی در اکوسیستم‌هایی نظیر بیابان که حضور عوامل زنده مؤثر نظیر پوشش گیاهی کم است، می‌توان اثرات بیولوژیکی را در ارتباط با شکل گیری لندفرم‌ها مشاهده کرد، مانند سله‌های حاصل از فرآیندهای بیولوژیک در خاک‌های مناطق خشک (کورن بلیت و همکاران، ۲۰۱۱). توسعه زمینه‌های مطالعه لندفرم‌ها با در نظر گرفتن مفاهیم اکولوژیکی و تأثیر حضور میکرو و ماکرو ارگانیسم‌ها، شاخه جدیدی از مطالعات فرآیندهای سطح زمین به نام «بیوژئومورفولوژی»^{۲۶} را شکل می‌دهد (جدول ۱). در نظر گرفتن اثرات ارگانیسم‌های زنده در فرآیندهای سطح زمین و لندفرم‌ها، منجر به پیشرفت‌های چشمگیری در علم ژئومورفولوژی شده است. شناسایی و ارزیابی کمی و کیفی اثرات گونه‌های زیستی در مقیاس‌های زمانی و مکانی و نقش انواع گونه‌های آبی و خاکی در دینامیک رسوب و یا در مواردی نقش زیستگاه‌های اکولوژیک در شکل گیری لندفرم‌های خاص، از زمینه‌های مورد بحث در این چارچوب می‌باشد (لندفرم‌هایی نظیر میماها در آفریقای جنوبی و غارهای نمکی در می سی پی آمریکا) (مک فارلین و لاندبرگ، ۲۰۰۶). با این حال تحقیقات بیوژئومورفولوژی بیشتر تر تمایل به تأکید اثرات یکطرفه فرآیندهای اکولوژی بر فرم‌های ژئومورفولوژیک (جدول ۱- ب۱) و یا اثر فرآیندهای ژئومورفولوژیک در توزیع مکانی جوامع زیستی دارند (جدول ۱- ب۲). اما مطالعه یکپارچه اثرات متقابل فرآیندهای ژئومورفولوژیکی و رفتارهای اکولوژیک گونه‌های زیستی به خصوص در ساختار آشیان اکولوژیک گونه‌ها، منجر به توسعه مفهوم «اکوژئومورفولوژی»^{۲۷} شده است که به مطالعه بازخورددهای دینامیک لندفرم‌ها و جوامع زیستی می‌پردازد (فیشر و همکاران، ۲۰۰۷؛ رینهارت و همکاران، ۲۰۱۰) (جدول ۱- ج). همچنین در توصیف زیرمجموعه‌ای از مطالعات بیوژئومورفولوژیک که منحصراً بر روی بازخورددهای بین دینامیک لندفرم‌ها و جوامع زیستی در مقیاس‌های زمانی متواتی تأکید دارد، مفهوم تازه‌ای تحت عنوان «بیومرفودینامیک»^{۲۸} توسط موری و همکارانش (۲۰۰۸)، پیشنهاد شد. در مقیاس وسیع‌تر، مفهوم «بیوژئومورفولوژی تحولات کلان»^{۲۹}، به مطالعه بازخورددهای بین ژئومورفولوژی، اکولوژی و فرآیندهای تکاملی پرداخته و با تأکید بر مفاهیم توسعه فنتیپی، دینامیک تحولات زیستی، ساختارهای مثبت و منفی آشیان اکولوژیک گونه‌های زیستی و وراثت اکولوژیک به توسعه ارتباط بین این مفاهیم با فرآیندهای ژئومورفولوژیک می‌پردازد (جدول ۱- د).

هدف از این مقاله، معرفی علم بیوژئومورفولوژی، اصول بنیادی و مفاهیم کلیدی در بحث روابط بین ارگانیسم‌های طبیعی و شکل گیری لندفرم‌های ژئومورفولوژیک است. بیوژئومورفولوژی، بیولندفرم‌ها و فرایندهای شکل‌زا در ارتباط با ساختارها و عوامل اکولوژیکی، بخشی از مفاهیمی است که در این مقاله دنبال شده است.

²⁶ Biogeomorphology²⁷ Ecogeomorphology²⁸ Biomorphodynamic²⁹ Macroevolutionary Biogeomorphology

در نظر گرفتن اثر ارگانیسم‌های زنده در دینامیک سطح زمین، به بهبود درک ما از ژئومورفولوژی در تشخیص لندرمها که به نحو خاصی با شرایط زیستگاهی آنها در ارتباط است منجر می‌شود (وایلیس و همکاران، ۱۹۸۸). درک و اثبات تأثیر فرآیندهای زیستی ارگانیسم‌های زنده نظیر گیاهان و حیوانات بزرگ و کوچک در فرآیندها و فرم‌های ژئومورفولوژیکی از سوی ژئومورفولوژیست‌ها منجر به توسعه مفهوم «بیوژئومورفولوژی» گردید. یافته‌های بیوژئومورفولوژیک ثابت کرده است که موجودات زنده (میکرو و ماکرو ارگانیسم‌ها) در طی مقیاس‌های زمانی و مکانی متوالی، فرآیندهای ژئومورفولوژیک و الگوهای سازنده لندرمها را از طریق ساخت و سازهای زیستی (Bio-construction)، پایداری‌های زیستی (Bio-stabilization)، فرسایش زیستی (Bio-erosion) و اختلالات زیستی (Bio-turbation)، تحت تأثیر خود قرار می‌دهند و گاهی با تغییرات بسیار کوچک مقیاس در محدوده کنام اکولوژیک خود، تحولاتی عظیم در لندرمها در مقیاس بزرگ منطقه‌ای ایجاد می‌کنند. این ساخت و سازهای مهندسی گونه‌های زیستی در حدود آشیان اکولوژیک خود در طول یک مقیاس زمانی بزرگ، لندرمها را در مقیاس ماکرو دچار تحول می‌کنند. در این ارتباط شکل گیری لندرم‌های زیستی و شناخت نقش مهندسی این ارگانیسم‌های زنده بسیار مهم است.

جدول شماره ۱: دیدگاه‌های مختلف در ارتباط با شکل گیری لندرم‌ها و تأثیر ارگانیسم‌ها در تغییرات چهره زمین و شکل گیری لندرم‌های زیستی (کورن بلیت و همکاران، ۲۰۱۱).

دلیل تعاملی	مفاهیم مرتبط ارائه شده در بیوژئومورفولوژی	مفاهیم بنیادی اکولوژی و بیوژئیکی و تکاملی	دیدگاه‌ها
لندرم (تعادلات ژئومورفولوژیک)	-	-	الف) ژئومورفولوژیک: مطالعه فرآیندهای سطح زمین و لندرم‌ها فقط با در نظر گرفتن مؤلفه‌های فیزیکی
لندرم تبدیل/ساخت (تعادلات ژئومورفولوژیک)	جامعه زیستی	-	ب-۱) بیوژئومورفولوژیک: مطالعه اثرات ارگانیسم‌ها بر فرآیندهای سطح زمین و لندرم‌ها
لندرم انتخاب (تعادلات ژئومورفولوژیک)	جامعه زیستی (انتخاب ترکیب گونه‌ها)	-	ب-۲) بیوژئومورفولوژیک: مطالعه اثرات فرآیندهای سطح زمین و لندرم‌ها بر ساختار جوامع زیستی
لندرم انتخاب تبدیل/ساخت (تعادلات ژئومورفولوژیک)	جامعه زیستی (انتخاب ترکیب گونه‌ها)	توالی بیوژئومورفیک؛ اکوژئومورفولوژی بنیادی؛ بیومورفودینامیک	ج) اکوژئومورفولوژیک: مطالعه بازخورددهای بین جامعه زیستی و دینامیک‌های لندرم
انتخاب طبیعی (تحولات داروینی)	تعادلات (تحولات غیر داروینی)	فتوتیپ‌های توسعه یافته؛ دینامیک تحولات اکولوژیکی؛ تحولات کلان؛ ساختارهای مثبت و منفی آشیان اکولوژیکی؛ وراشت اکولوژیکی	د) تحولات کلان بیوژئومورفولوژیک: مطالعه بازخورددهای بین ژئومورفولوژی، اکولوژی و فرآیندهای تکاملی؛ سیستم‌های بیوژئومورفولوژیک به عنوان یک سیستم پیچیده و سازگار با الگوهای پدیدار شده در مقیاس جوامع زیستی و چشم انداز و بازخورددهای سازگار و متأثر از فعالیت افراد جامعه (مفهوم داروینی)
جامعه تبدیل (انتخاب ارگانیسم‌ها)	لندرم انتخاب جامعه تعادلات تبدیل/ساخت (تعادلات ژئومورفولوژیک)	وراثت بیوژئومورفولوژیکی؛ فتوتیپ مرکب توسعه یافته	

۳- مهندسین اکوژئومورفیک؛ مهندسین طبیعی

اصطلاح «مهندسين اکوژئومورفیک» یا «مهندسين طبیعی»، نخستین بار توسط دانشمندانی نظیر جونز و همکارانش (۱۹۹۷-۱۹۹۴) مطرح شد و اکنون با توسعه آن به مفهومی سازنده در پایش تحولات چهره زمین تبدیل شده است (رأیت و جونز، ۲۰۰۶). تفکر مهندسین اکوسیستم از مفاهیم

اثبات شده و شناخته شده در ارتباط با گونه‌های کلیدی و بنیادی اکوسیستم منشأ گرفته است (لیونس، ۲۰۰۵). گونه‌های مهندس طبیعت، اغلب گونه‌های فراوانی هستند که محیط فیزیکی خود را با روش‌های اتوزن از طریق ساختار و فیزیک خود و یا یک روش آلوزن و از طریق تعدیل جریان ماده و انرژی، به نفع خود و یا دیگر گونه‌ها تغییر می‌دهند. فرآیندهای ساختاری و عملکردی گونه‌های زیستی در راستای فرآیند تسهیل، شرایط آشیان اکولوژیکی را با فعالیت‌های مهندسی خود، برای سایر گونه‌ها تعدیل و ساختارهای مورفولوژیک مناسب با نیازهای گونه‌های ساکن در محیط را فراهم می‌کنند. مهندسین طبیعی، اعم از گونه‌های گیاهی یا جانوری، در سیاری از موارد که ما به اشتباه علت شکل گیری لندرم‌ها را منحصرًا ناشی از عملکرد عوامل فیزیکی می‌پنداشیم، با فعالیت‌های کوچک مقیاس خود موجب بروز لندرم‌های گستره در مقیاس وسیع می‌شوند. به عنوان مثال، تغییر نوع پوشش گیاهی در مناطق ساحلی و نیمه خشک که منجر به تغییر اشکال تپه‌های ماسه‌ای، از اشکال هلالی به تپه‌های پارabolیک می‌شود (در نیومکزیکو آمریکا) و یا حضور گونه‌های گیاهی که منجر به دام افتادن رسوبات ریز معلق در جریانات آبی شده و با ایجاد جزایر کوچک در میان جریان‌های رودخانه‌ای فعل، اشکالی از الگوهای آبراهه‌ای گیسویی را پدید می‌آورند (رودخانه تاگلیامنتو در ایتالیا، رودخانه کارون ایران در دست بررسی است). افزایش تنوع گونه‌های مهندس طبیعی در یک اکوسیستم، پیچیدگی ساختاری و عملکردی جامعه را افزایش داده و با بالا بردن پتانسیل ارجاعی، حساسیت پذیری اکوسیستم به تنش‌های محیطی را کاهش می‌دهد.

۴- بازخورد های اکولوژی و زئومورفولوژی (اکولوژی و زئومورفولوژی)

تمامی فعالیت‌های گونه‌های زیستی در ارتباط با فرآیندهای سطح زمین و شکل گیری لندرم‌ها، در واقع به وجود یک تعامل پیچیده و غیرخطی بین مهندسین اکولوژیک، فرآیندهای زئومورفولوژیک و تکاملی اشاره دارند. به طوری که منجر به پیچیدگی‌های ذاتی سیستم‌های بیوژئومرفولوژیک می‌شود. این پیچیدگی‌ها به بازخورد بین مؤلفه‌های فیزیکی، اکولوژیکی و تکاملی که شکل دهنده سیستم‌های بیوژئومرفولوژیک هستند مربوط می‌شود (ریت کرک و همکاران، ۲۰۰۸؛ اروین، ۲۰۰۸). در واقع ایجاد چارچوب مفهومی بیوژئومرفولوژی، به بیان بازخوردهای بین فرآیندهای زئومرفولوژی (فرساش و رسوب، حمل رسوب، حمل رسوب، حمل رسوب)، فرآیندهای اکولوژیکی (تنوع زیستی، ساختار جامعه و تووالی) و فرآیندهای اکولوژی تکاملی (فرآیند انطباق)، منجر می‌شود که در این چارچوب مفهومی، بازخوردهای مربوط به صفات بیولوژیک گونه‌های مهندس طبیعت که به طور مستقیم یا غیرمستقیم در تعدیل و دسترسی منابع برای سایر گونه‌ها نقش دارند، منجر به ایجاد تغییرات فیزیکی آشیان اکولوژیک و در نتیجه تغییر در مورفولوژی سیستگاهها و در نهایت شکل گیری لندرم‌های خاص می‌شود. فرآیند انتخاب طبیعی به طور صریح با انتخاب گونه‌های سازگار با محیط و رفتارهای متفاوتی که این گونه‌ها در ایجاد آشیان اکولوژیک خود و سایر گونه‌ها دارند، در نهایت منجر به بروز لندرم‌هایی خاص در عرصه‌ی اکوسیستم می‌شوند. از طرفی لندرم‌های شکل گرفته طی بازخوردهای خود به سیستم‌های بیوژئومرفیک، مجدداً در روند تکامل یا توسعه و یا در جهت از بین بردن اثرات ساختارهای زیستی بر آشیان‌های اکولوژیک تأثیرگذار خواهد بود (مانند ساختارهای بیوژئومرفیک نبکاها و ربدوها). برای نمونه، اثر گونه‌های موریانه و خرخاکی در شکل گیری لندرم‌های ویژه در منطقه سرخس در خراسان رضوی، بخوبی بازگو کننده تغییر و تحولات لندرم مطابق با چیزی است که این مهندسین طبیعی در اکوسیستم دنبال می‌کنند (شکل ۱).

شکل ۱: اثر گونه‌های خرخاکی (الف) و موریانه (ب) در توسعه لندرم‌های بیوژئومرفیک (منطقه سرخس، خراسان رضوی، سپهر، ۱۳۹۲)

۵- نتیجه گیری

بیوژئومرفلوژی به عنوان تلفیقی از علم اکولوژی و ریومورفلوژی، ابعاد وسیع‌تری را در زمینه تحلیل علل شکل گیری لندفرم‌های خاص در پیش-روی ما می‌گشاید. شناخت دقیق بازخوردهای بین فرآیندهای اکولوژیک و مرفلوژیک می‌تواند ما را در پیش‌بینی روند تحولات چهره زمین و پیدایش لندفرم‌ها در اکوسیستم‌های مختلف یاری نماید. در واقع با شناخت پارامترهای اکولوژیکی و مرفلوژیکی هر سیستم، می‌توان انتظار نوع خاصی از لندفرم‌ها را در هر اکوسیستم داشت و روند تحولات لندفرم‌ها را از شکلی به شکل دیگر ارزیابی نمود. توسعه مدل‌های مفهومی بیوژئومورفیک و شناسایی گونه‌های مهندس طبیعی در هر اکوسیستم به عنوان میراث‌های اکوژئومورفلوژیکی می‌تواند راهکاری مناسب در جهت پیش‌بینی تحولات چهره زمین به شمار آید.

پیشرفت‌های اخیر در زمینه بیوژئومورفلوژی تا حد زیادی از مفاهیم ارائه شده در اکولوژی سرچشمه می‌گیرد. مفاهیم «تسهیل» و یا «مهندسين اکوژئومورفیک یا به عبارتی مهندسین طبیعی اکوسیستم» که نشان‌دهنده زمینه‌های مربوط به ارتباط ریومورفلوژی با دینامیک اکولوژیک است، از این قبیل مفاهیم هستند. به طور کلی فرآیندهای ساختاری و عملکردی ارگانیسم‌ها در ایجاد اختلالات زیستی، نه تنها با محیط فیزیکی آنها سازگار بوده و تناظری با پایداری محیط ندارد، بلکه در مواردی با فعالیت‌های مهندسی خود تغییرات یا اصلاحاتی را در خصوصیات محیطی نیز پدید می‌آورند که منجر به ایجاد یا حفظ شرایط زیستگاهی منجر خواهد شد (اروین، ۲۰۰۸). به مفهومی دیگر، عملکردهای خود تنظیمی گونه‌های مهندس طبیعت در ساختار آشیان اکولوژیکی شان گرچه از دیدگاه ما نوعی آشوب محسوب می‌شوند، اما از دیدگاه اکوسیستمی این اختلالات مؤلفه‌های سازنده پایداری و تعادل محیط می‌باشند که در نهایت منجر به بروز انواع خاصی از لندفرم‌های موجود در طبیعت می‌شوند. مفاهیم ارائه شده در این مقاله، می‌تواند در درک بهتر دیدگاه بیوژئومورفلوژیک در تحول لندفرم‌ها و شکل گیری اشکال زمین مؤثر باشد.

۶- مراجع

- [1] Corenblit, D., Baas, A.C.W., Bornette, G., Darrozes, J., Delmotte, S., Francis, R.A., Gurnell, A.M., Julien, F., Naiman, R.J., Steiger, J., Feedbacks between geomorphology and biota controlling Earth surface processes and landforms: A review of foundation concepts and current understandings, *Earth-Science Reviews* 106, 307–331, 2011.
- [2] Erwin, D.H., Macroevolution of ecosystem engineering, niche construction and diversity, *Trends in Ecology & Evolution* 23, 304–310, 2008.
- [3] Fisher, S.G., Heffernan, J.B., Sponseller, R.A., Welter, J.R., Functional ecomorphology: feedbacks between form and function in fluvial landscape ecosystems, *Geomorphology* 89, 84–96, 2007.
- [4] Jones, C.G., Lawton, J.H., Shachak, M., Positive and negative effects of organisms as physical ecosystem engineers, *Ecology* 78, 1946–1957, 1997.
- [5] Lundberg, J., McFarlane, D.A., Speleogenesis of the Mt. Elgon ‘Elephant’, *Geological Society of America Special Paper* 404, pp. 51–63, 2006.
- [6] Lyons, K.G., Brigham, C.A., Traut, B.H., Schwartz, M.W., Rare species and ecosystem functioning, *Conservation Biology* 19, 1019–1024, 2005.
- [7] Murray, A.B., Knaapen, M.A.F., Tal, M., Kirwan, M.L., Biomorphodynamics: physical–biological feedbacks that shape landscapes, *Water Resources Research* 44, W11301, 2008.
- [8] Reinhardt, L., Jerolmack, D., Cardinale, B.J., Vanacker, V., Wright, J., Dynamic interactions of life and its landscape: feedbacks at the interface of geomorphology and ecology, *Earth Surface Processes and Landforms* 35, 78–101, 2010.
- [9] Rietkerk, M., Van de Koppel, J., Regular pattern formation in real ecosystems. *Trends in Ecology & Evolution* 23, 169–175, 2008.
- [10] Viles, H.A. (Ed.), *Biogeomorphology*, Blackwell, Oxford, UK, 1988.
- [11] Wright, J.P., Jones, C.G., Boeken, B., Shachak, M., Predictability of ecosystem engineering effects on species richness across environmental variability and spatial scales, *Journal of Ecology* 94, 815–824, 2006.